

REGULAMIN ODZNAKI „KORONA EUROPY”

1. Odznaka „Korona Europy” związana jest ze zdobywaniem szczytów należących do górskiej korony Europy zgodnie z wykazem zamieszczonym w punkcie 8. Regulaminu i przeznaczona dla wszystkich turystów bez względu na wiek i narodowość.
2. Celem powstania odznaki jest promowanie poznawania gór Europy podczas racjonalnego wysiłku fizycznego, motywowanie do uprawiania turystyki górskiej oraz (z „Książeczką Korony Europy”) inspirowanie do wyjazdów turystycznych.
3. Zdobywanie poszczególnych szczytów odbywa się przy użyciu siły własnych mięśni oraz:
 - z zachowaniem zasad bezpiecznego poruszania się w górach,
 - stosowaniem się do miejscowego prawa,
 - posiadaniem odpowiedniego stanu zdrowia, kondycji, ubioru i sprzętu, dostosowanego do warunków pogodowych i specyficznych trudności dla danego szczytu,
 - na własny koszt i ryzyko.
4. Odznaka „Korona Europy” posiada sześć kategorii.
5. Poszczególne kategorie odznaki zdobywa się wg zasad:
 - popularna – za zdobycie 3. szczytów z listy podstawowych,
 - brązowa – za zdobycie kolejnych 3. szczytów podstawowych,
 - srebrna – za zdobycie kolejnych 5. szczytów podstawowych,
 - mała złota – za zdobycie kolejnych 10. szczytów z listy podstawowych,
 - duża złota – za zdobycie kolejnych 10. szczytów z listy podstawowych lub dodatkowych,
 - diamentowa – za zdobycie kolejnych 15. szczytów.
6. Zdobywanie poszczególnych kategorii Odznaki „Korona Europy” nie jest ograniczone czasowo.
7. Uznaje się szczyty zdobyte przed datą powstania „Książeczki Korony Europy” i Odznaki „Korona Europy”.
8. Wykaz szczytów, wzgórz, najwyżej położonych miejsc- łącznie zwanych na potrzeby Regulaminu „szczytami”:
 - a) podstawowe:
 1. Monte Vaticano [Wzgórze Watykańskie] 75 m n.p.m. Watykan
 2. Chemin des Révoires 161 m n.p.m. Monako
 3. Ta' Dmejrek 253 m n.p.m. Malta
 4. Aukštójas [Wysoka Góra] 294 m n.p.m. Litwa
 5. Gaizinkalns 312 m n.p.m. Łotwa
 6. Suur Munamägi 317 m n.p.m. Estonia
 7. Vaalserberg 322 m n.p.m. Holandia
 8. Góra Dzierżyńska 345 m n.p.m. Białoruś
 9. Dealul Bălănești 428 m n.p.m. Mołdawia

10. Jurmysz (ew. bezimienny) 509 m n.p.m. Kazachstan
11. Kneiff 560 m n.p.m. Luksemburg
12. Signal de Botrange 694 m n.p.m. Belgia
13. Monte Titano 739 m n.p.m. San Marino
14. Slættaratindur 880 m n.p.m. Dania
15. Kékes 1014 m n.p.m. Węgry
16. Mahya Dağı 1031 m n.p.m. Turcja
17. Corrán Tuáthail [Carrantuohill] 1038 m n.p.m. Irlandia
18. Halti 1324 m n.p.m. Finlandia
19. Ben Nevis 1345 m n.p.m. Wielka Brytania
20. Sněžka [Śnieżka] 1603 m n.p.m. Czechy
21. Vrh Dinare 1831 m n.p.m. Chorwacja
22. Narodnaja 1895 m n.p.m. Rosja
23. Howerla 2061 m n.p.m. Ukraina
24. Kebnekaise 2097 m n.p.m. Szwecja
25. Öräfajökull [Hvannadalshnúkur] 2110 m n.p.m. Islandia
26. Midžur 2169 m n.p.m. Serbia
27. Pico 2351 m n.p.m. Portugalia
28. Maglić 2386 m n.p.m. Bośnia i Hercegowina
29. Galdhøpiggen 2469 m n.p.m. Norwegia
30. Rysy 2499 m n.p.m. Polska
31. Zla Kolata 2534 m n.p.m. Czarnogóra
32. Moldoveanu 2544 m n.p.m. Rumunia
33. Vorder Grauspitz 2599 m n.p.m. Liechtenstein
34. Gerlachovský štít [Gerlach] 2655 m n.p.m. Słowacja
35. Djeravica 2656 m n.p.m. Kosowo
36. Korab 2764 m n.p.m. Albania, Macedonia Północna
37. Triglav 2864 m n.p.m. Słowenia
38. Mitikas 2918 m n.p.m. Grecja
39. Musala 2925 m n.p.m. Bułgaria
40. Pic de Coma Pedrosa 2942 m n.p.m. Andora
41. Zugspitze 2962 m n.p.m. Niemcy
42. Mulhacén 3479 m n.p.m. Hiszpania
43. Großglockner 3798 m n.p.m. Austria
44. Dufourspitze 4634 m n.p.m. Szwajcaria
45. Monte Bianco di Courmayeur 4748 m n.p.m. Włochy
46. Mont Blanc 4809 m n.p.m. Francja (ew. Włochy)

b) dodatkowe (uznawane za sporne, ponieważ: tylko według niektórych środowisk znajdują się w Europie; są najwyższymi szczytami państw europejskich lecz znajdują się poza Europą; bądź ich uznanie za najwyższe zależy od nieustalonego przebiegu granicy państwowej):

1. Elbrus 5642 m n.p.m. Kaukaz, Rosja
2. Ararat 5137 m n.p.m. Turcja
3. Szchara 5193 m n.p.m. Kaukaz, Gruzja
4. Teide 3718 m n.p.m. Teneryfa, Wyspy Kanaryjskie, Hiszpania
5. Velika Rudoka 2658 m n.p.m. Kosowo
6. Chan Tengri 7010 m n.p.m. Azja, Tianszan, Kazachstan

c) inne – uznane przez społeczność górską, znane organizacje, wewnętrzne ustalenia państwa, w którym są położone itp. jako najwyższe w danym kraju. Ich liczba nie może przekroczyć łącznie trzech w całym okresie zdobywania odznaki od kategorii popularnej do diamentowej.

9. W czasie całego cyklu zdobywania odznaki nie można powtarzać na kolejne kategorie już raz zdobytych szczytów oraz należy zachować zasadę zdobywania tylko jednego szczytu w danym państwie.
10. Potwierdzeniem zdobycia szczytu jest fotografia zdobywcy wykonana w charakterystycznym miejscu oraz w miarę możliwości pieczęć (ze szczytu, ewentualnie schroniska, organizacji, firmy z najbliższego otoczenia lub pobliskiej miejscowości).
11. Uzupełnieniem potwierdzenia zdobycia szczytu może być dokumentacja filmowa, fotograficzna, prezentacja, kronika itp.
12. Podstawą do weryfikacji na poszczególne kategorie Odznaki „Korona Europy” jest wypełniona „Książeczka Korony Europy” dostarczona przesyłką rejestrowaną na adres korespondencyjny: Klub Zdobywców Korony Europy, skr. poczt. 105, ul. gen. Henryka Dąbrowskiego 40, 43-100 Tychy, Polska.
13. Uzupełniającą dokumentację materialną należy również dostarczyć na ww. adres, natomiast elektroniczną na adres mailowy: koronaeuropy@idewgory.pl.
14. Regulamin, informacje dotyczące weryfikacji i dodatkowe wyjaśnienia mogą być umieszczane na stronach: <http://idewgory.pl> i <https://facebook.com/idewgory>.
15. Ostateczna interpretacja regulaminu należy do Komisji Weryfikacyjnej Klubu Zdobywców Korony Europy.